

HÍRMONDÓ

A Nyíregyházi Evangélikus Gyülekezet hírei

XXXIV. évf. 4. szám • 2025. Karácsony

**„Nagy világosság támadt a sötétségben élőknek
és a halál árnyékának földjét beragyogja a fény.” (Ézs 9,1)**

Én még itt vagyok...

Karácsonyi forgatag. Ünnepi vásár. Fahéjas ízesítésű forralt bor. Ropogósra sült krumplikarikák. Cukorba mártott gőzölgő kürtőskalács. Ezernyi csillogó fényfüzér. Hömpölygő tömeg. Önfeledten mosolygó gyermekek. A tér közepén felállított, feldíszített fenyőfa. Mámoros ünnepi hangulat. Kígyózó sorok.

Kedves Ünneplő! 2025 telén (is) ilyen ünnep vár(t) reánk. Késő esti órákban a Simai úton a város felé haladva messziről látni a Nyíregyháza fölötti hatalmas, a felhőkről visszatükröződő fényburkot. A város utcai és ünnepi fényei le akarják győzni a sötétséget, láthatatlanná akarják tenni a csillagokat az égen. Egyetlen árván maradt csillag, az esthajnalcsillag fénye próbálja jelezni, „én még itt vagyok”.

Figyelemfelkeltő ragyogásával győzelmet szeretne aratni elsősorban a sötétség, de a mesterségesen keltett fények felett is. Valahogy ezt érzem korunkban is. Annyi mesterséges ünnepi fény, látványelem, külső ragyogás próbálja elnyomni azt a figyelemfelkeltő csillagot, ami az ünnepünk lényege lenne, s kiált bele világunkba: „Én még itt vagyok”. Jelenések könyvében Jézus azt mondja: „Én vagyok [...] a fényes hajnalcsillag.” (Jel 22,16)

Az ember azt a lelki sötétséget le akarja győzni az ünnep fényével, s nem veszi észre, hogy annak az ünnepi fénynek az ereje is előbb-utóbb elhalványul. A legtöbben nem szeretnék tudomásul venni, hogy a fényes Hajnalcsillag, azaz Jézus Krisztus nélkül nem lenne „Karácsonyi forgatag. Ünnepi vásár. Fahéjas ízesítésű forralt bor. Ropogósra sült krumplikarikák. Cukorba mártott gőzölgő kürtőskalács. Ezernyi csillogó fényfüzér...” Mára lecseréltük a fényes Hajnalcsillagot az ünnepi forgatagra, a fényfüzérekre, és lelki sötétségbe burkolózott a fényfüzerektől csillogó emberi lélek. Majthényi György egyik versében olyan szépen fogalmazza meg: *A tenger csillag oda-fönn / ma hiába ragyog, / Nem néznek föl a nyomorgók, / a mezítlábasok. (részlet)*

Az emberek nem néznek föl és nem veszik észre azt a Csillagot, aki minden egyes ünnepen azt üzeni: „Én még itt vagyok.” Az ünnepünk erre szeretne emlékeztetni bennünket, de a kérdés, vajon meddig? Meddig tűri el az Ünnepe, hogy nélküle ünnepeljenek, kihagyják az ünnepi forgatagból és minden más fontosabb legyen, mint Ő? A válasz? Nem tudom.

Talán fölnéznek azután / a mezítlábasok / Az égre, hol a tengersok / esti csillag ragyog. / S meglátják, amit soha még, /hogy a sok csillag ott / Jézus könnyétől fényes mind: / a szemei azok!

A válasz? Talán. Feladatunk, hogy igehirdetéseinkkel, bizonyágtételeinkkel ráirányítsuk a figyelmet arra a „fényes hajnalcsillag”-ra, Jézus Krisztusra, aki azért jött, hogy világosság támadjon a sötétségben élőknek, és a halál árnyékának földjét beragyogja a fény. A Hajnalcsillag első ragyogó sugara addig is azt üzeni: „Én még itt vagyok!”

▪ Zsarnai Krisztián igazgató lelkész

TÁJÉKOZTATÓ PRESBITERI ÉS KÖZGYŰLÉSI DÖNTÉSEKRŐL**A Presbitérium 2025. október 1-jén tartott ülésén:**

- ❖ elfogadta a Túróczy Zoltán Evangélikus Óvoda, Magyar-Angol Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola (továbbiakban: Intézmény) 2025-2026. évi Munkatervét.
- ❖ jóváhagyta az Intézmény 2025-2026. tanévi alkalmazotti állománytábláját.
- ❖ jóváhagyta az a 2025-2026. tanévben finanszírozott pedagógus álláshelyek számát.
- ❖ engedélyezte a 2025-2026. tanévben a maximális osztály – és csoportlétszám túllépését.
- ❖ elfogadta az Intézményben a 2025/2026. tanévi tantárgyfelosztást.
- ❖ elfogadta az Intézmény 2024-2025. évi beszámolóját.
- ❖ döntött Dr. Kovács László Attila helyettes lelkész szolgálati viszonya megszüntetésének kéréséről Dr. Fabiny Tamás Északi Evangélikus Egyházkerület püspökétől.
- ❖ tájékoztatást hallgatott meg a Luther tér 14. szám alatti gyülekezeti ház állagmegóvásának helyzetéről, a MEE vezetőségével történt egyeztetésről.
- ❖ tájékoztatást hallgatott meg Luther tér 12. szám alatti parókia felújításáról.
- ❖ jóváhagyta, hogy a MEE-vel jogviszonyban álló, de a Nyíregyházi Evangélikus Egyházközség területén hitoktatói feladatot lásson el Szmolár Attila.
- ❖ elfogadta Kocsár-Kozma Anett parókus lelkészjelölt gyülekezetépítési stratégiáját.

A Közgyűlés 2025. október 5-én tartott ülésén 93 igen szavazattal egyhangúan megválasztotta Kocsár-Kozma Anettet az egyházközség parókus lelkészévé.**A Presbitérium 2025. október 20-án tartott ülésén:**

- ❖ püspökjelöltnek választotta Horváth-Hegyi Olivért.
- ❖ döntött Dr. Kovács László Attila helyettes lelkész szolgálati jogviszonya megszüntetésének kéréséről 2025. november 1-től.
- ❖ tájékoztatást hallgatott meg a Luther tér 12. szám alatti parókia felújításának fejleményeiről.
- ❖ döntést hozott kiemelt beruházási pályázat benyújtásáról a Luther tér 14. szám alatti ingatlan elmaradt garanciális munkálatainak pótlása érdekében.
- ❖ döntést hozott a Luther tér 12-13. szám alatti parókia felújításához kamatmentes visszatérítendő támogatás igényléséről a MEE-től.

A Presbitérium és a Képviselőtestület 2025. november 22-én (szombaton) tartott ülésén interaktív beszélgetést folytatott a Gyülekezet jövőjéről, a kialakult anyagi helyzetéről.**A Presbitérium 2025. november 24-én tartott ülésén:**

- ❖ a püspökválasztás második fordulójában püspökjelöltnek választotta Keczkó Pált.
- ❖ döntést hozott arról, hogy a nyíregyházi evangélikus oktatási intézmények közös országos fenntartásának a vizsgálatát nem támogatja.

▪ *Zsarnai Krisztián*
igazgató lelkész

▪ *Veczánné Repka Jolán*
egyházközségi felügyelő

EGYHÁZKERÜLETI MISSZIÓI NAP SALGÓTARJÁNBAN

Találkozó Veled – Istennel és egymással

Szeptember 20-án kora reggel két tele autóbusz és számos személygépkocsi kelt útra Nyíregyházáról Salgótarján felé. Sokan örömmel csatlakoztunk ahhoz az 1000 fős evangélikus sereghez, akik az Északi Egyházkerület csendesnapjára összegyülekeztek.

A program fókuszában a hat püspökjelölt fórumbeszélgetése állt, amit Gundel Takács Gábor a tőle megszokott humorral fűszerezett könnyedséggel, tájékozottsággal és mélységgel moderált. Záró szavai pontosan azt tükrözték, amit mindannyian éreztünk: „...legyen meg a te akaratod...” (Mt 6,9).

A szervezők gazdag kínálattal vártak minket: közös éneklés, áhítat, színes beszámoló a Nógrádi Egyházmegye életéről és az evangélikus templomokról, előadás a komoly- és könnyűzene különbözőségéről, festménykiállítás, bibliaköri alkalmak, ismertető a környék különleges természeti kincseiről és meditatív koncert. A résztvevők hálaival csodálhatták meg a gyönyörűen felújított salgótarjáni evangélikus templomot, és kipróbálhatták a sok évtizedes problémára megoldást hozó golfkocsis feljutást a magas dombra épített templomba.

Palócföldön voltunk, hát mi mással kínáltak volna minket, mint finom palóclevessel. A ragyogó koraőszi napsütésben az iskolaudvaron elköltött ebéd mellett kedves találkozások történtek, vidám beszélgetések zajlottak. Jó érezni ilyen alkalmakon Istenünk jelenlétét, és nagyszerű érzés együtt lenni sok-sok testvérünkkel. Számomra ilyen alkalmakon ez leginkább a közösen zengő éneklésben valósul meg. Így volt ez most is, főként mikor „ezrek ajkán egy szívvel” felzendült himnuszunk, az Erős vár a mi Istenünk.

Megható pillanatot éltünk át, amikor a résztvevők az ároni áldás közös éneklésével – Áldjon meg téged, áldjon az Úr – „köszöntek el” Fabiny Tamástól, aki utolsó alkalommal vett részt a missziói napon aktív püspökként, mivel jövőre nyugdíjba vonul. Igehirdetése a Jeremiás 29, 11-15 alapján mégis a jövőről szólt: „Mert csak én tudom, mi a tervem veletek – így szól az Úr – jólétet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövő az, amelyet nektek szánok.” Jó volt püspök úrral együtt Urunk kezébe tenni a jövőt: az evangélikus egyházét, az északi egyházkerületét, a gyülekezetekét, a majd leköszönő és a hivatalba lépő püspökét, valamint a saját- és családjuk jövőjét.

Hálásak vagyunk Istennek a találkozás lehetőségéért Vele és egymással, és azért, hogy lelkiileg gazdagodva térhettünk haza.

■Dr. Bálintné Kis Beáta Emmaus Gyülekezet

HÁLAADÓ ISTENTISZTELET ÉS CSENDESNAPO ROZSRÉTEN

„Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma...” (Mt 6,11)

Szinte hihetetlen, hogy már 31. éve van gyülekezteti háza a rozsrétszőlői evangélikus közösségnek. A helyi hagyományokat tisztelve október 4-én ismét megszerveztük a rozsréti csendesnapot, melyen a ház felszentelésének évfordulójára emlékezve aratási hálaadó istentiszteletet is tartottunk. A közösség nagy ünnepére készülve, a múltra emlékezve olyan szolgálókat hívtunk, akik fontos szerepet töltöttek be a mi kis gyülekezetünk életében.

Az ünnepi alkalmat Kocsár-Kozma Anett, a IV-es körzetben helyettesítő szolgálatot ellátó lelkész asszony nyitotta meg igei köszöntéssel, majd jómagam, mint a körzet felügyelője köszöntöttem a gyülekezetet és a vendégeket. Hálások voltunk, hogy Sztankó Gyöngyi lelkész asszony, a körzet nyugdíjas lelkésze, – aki az imaház megnyitása előtt már több éve a közösség pásztora volt – el tudta vállalni az igehirdetés szolgálatát. Az általa választott fenti ige jól illeszkedett az aratási hálaadó alkalomhoz. Talán nem egészen szokványos módon, igen széleskörűen mutatta be a mindennapi kenyér fogalmát, utalva többek között Luther értelmezésére is.

Nagy örömünkre szolgált, hogy osztozott az ünnepünkben Kovács Csaba rozsrétszőlői görögkatolikus lelkész is, aki rövid köszöntőjében utalt gyülekezeteink jó kapcsolatára és megköszönte, hogy imaházunk éveken keresztül „otthont adott” az övéinek is. Minden résztvevő nagy figyelemmel és elérzékenyülve hallgatta Túróczy Zoltán: Tanács című versét Márk Borbála előadásában. Áldott emlékű püspökünk versének sorai mély érzéseket és gondolatokat indítottak el a lelkünkben. Az istentiszteleti alkalmat Dr. Kovács László Attila vezetésével az egyházközség énekkarának szolgálata zárta.

Ezt követően az épület bejárata melletti falon Sztankó Gyöngyi lelkész asszony leleplezte és megáldotta az imaház 30 éves évfordulójára készült emléktáblát. Az emléktáblán az **„Áldjad én lelkem az Urat és ne feledd, mennyi jót tett veled”** igeszakasz, majd az alapítás dátuma után az itt szolgálatot teljesítő felügyelők neve is olvasható.

A rövid szünet után Dr. Kovács László Attila nyugalmazott igazgató lelkész úr tartott előadást az erdélyi evangélikus gyülekezetekről. Az előadás különlegességét és hitelességét a vetített képek mellett az a tény növelte, hogy lelkész úr a Barcaságban született. Nyíregyházára érkezése előtt hosszú évekig élt és szolgált az erdélyi és a parciumi evangélikus közösségekben. A fontos történelmi, egyháztörténeti, földrajzi ismeretek mellett személyes tapasztalatok és élmények gazdagították az előadást.

A csendesnapot szeretetvendégséggel zártuk, és megcsodáltuk az alkalomra készült gyümölcs és virágdekorációkat. Hálát adunk az Úrnak, hogy közösségünket mindeddig megtartotta és kérjük, hogy áldása kísérje további épülésünket is.

▪ Babicz Gyöngyi presbiter, a IV. körzet felügyelője

EGYHÁZKÖZSÉGI GYÜLEKEZETI CSENDES NAP

Egyházközségünkben október 25-én tartottuk meg a gyülekezeti csendesnapot, melyen a presbiterek, képviselőtestületi tagok mellett szép számmal vettek részt a gyülekezet tagjai és az önkéntes munkatársak is.

A csendesnap témája Gáncs Aladár lelkész és orgonista élete és munkássága volt. Pontosan a témaválasztás miatt a gyülekezet vezetősége a csendesnap és a vasárnapi összgyülekezeti istentisztelet fő előadójának, illetve szolgálattevőjének Gáncs Péter nyugalmazott elnök-püspököt hívta meg.

A szombati alkalom délelőtt Sztankó Gyöngyi nyugalmazott lelkészünk áhítatával kezdődött. A Lukács 13,33-ból vett alapige szerint *„Ma, holnap és harmadnapon úton kell lennem, mert nem veszhetsz el próféta Jeruzsálemen kívül.”* Jézus úton van Jeruzsálem felé, engedelmesen megcselekedve az Atya akaratát, elmenve egészen a kereszten értünk elszenvedett haláláig. Jézus útja a kereszthez vezetett, de a kereszt nem a vég, hanem a győzelem kapuja. Bennünket is erre hív: az úton levés hite azt jelenti, hogy nem a múltban élünk, nem a félelmeinkben, hanem Isten jövőjében bízunk. Úton kell lennünk – a szeretet, a megbocsátás, az Isten felé. És ha Vele járunk, akkor bármilyen hosszú, vagy nehéz is az út, biztosak lehetünk abban, hogy Ő vár ránk az út végén.

Ezután következett Gáncs Péter püspök úr vetített képes előadása édesapja nyíregyházi munkásságáról. Röviden elmondta az előzményeket, hogyan kerültek Nyíregyházára szülei. Édesapja először főorgonista állást kapott egyházközségünkben, majd elnyerte a parókus lelkészi állást is. Így kettős szerepet vállalt a nyíregyházi gyülekezetben: végezte a lelkészi és a kántori szolgálatot is. Sőt akkor még a nagy létszámú – 80 fős – kórus vezetését is elvállalta, tehát mondhatjuk, hogy újkori polihisztor volt. Ez a minimum kettős munkaköri állás oda vezetett, hogy szombatonként, amikor egymás után voltak az esküvők, Péternek az ebédet át kellett vinnie a templomba, hogy édesapja késő délutánig bírja a szolgálatot.

A vetített videókból megtudhattuk, hogy Istennek nincsenek unokái, csak gyermekei vannak, továbbá, hogy a hit nem örökölhető. Itt megjegyzendő, hogy egyszerre három evangélikus lelkészt is láthattunk a képeken. A nagyapát, Gáncs Aladárt, a fiát, Gáncs Péter nyugalmazott püspököt, és az unokáját, Gáncs Tamást, debreceni egyetemi evangélikus lelkészt. Azt is megtudtuk, hogy Aladár bácsi a lelkészi hivatás legfontosabb elemének a vasárnapi prédikációt tartotta. A prédikációnak nem filozófiáról, nem ókori történetekről, hanem a gyülekezet tagjainak mindennapi problémáiról kellett szólnia. Orgona előadóművészként Johann Sebastian Bachot tartotta a legfontosabb és legjelentősebb zeneszerzőnek.

Az előadás után egy kis kávéra, süteményre, gyümölcsre átvonultunk a gyülekezeti terembe, ahol a régi ismerősökkel is jóízűen el lehetett beszélgetni.

Visszatérve a Nagytemplomba Sztankó Gyöngyi vezetésével néhányan az oltár előtt félkörben ülve felelevenítették az Aladár bácsival kapcsolatos szép emlékeiket:

Dr. Bálintné Kis Beáta az ifjúsági órákat emelte ki. Aladár bácsi felesége, Klári néni tartotta az iskolás gyerekeknek a vasárnapi iskolát, ahol diafilmeket vetített, és flanel képekkel illusztrálta a bibliai történeteket, ami a tanulóifjúságnak nagyon tetszett.

Hódi Lászlóné Gyureskó Ágnes a Gáncs Aladár tisztelendő úr által szervezett teadélutánok közösségépítő erejét hangsúlyozta.

Czékman Zsolt a zene gyakorlásának fontosságáról beszélt, az énekkarról és a hétköznapi esténként megtartott orgona félóráról. Ez utóbbi a nyíregyházi fiatalok tudatában csak Aladár néven volt ismeretes, például így: „Jöszök Aladárra, mert mi ott leszünk.” És ilyenkor tömve volt a templomunk.

Veczánné Repka Jolán először csak az „Ali ifi-be” járt, aztán egyszer csak azt vette észre, hogy már énekkaros is. Az énekkarosok pedig azon kapták magukat, hogy az Ifi-be is járnak, tehát Aladár bácsi nagyon ügyesen alkalmazta a gyülekezetépítés fortélyait.

Jómagam megemlékezésneként néhány kedvelt gyülekezeti éneket játszottam el a tárogatómon.

Tóth Attila, a Kölcsei Evangélikus Gyülekezet lelkésze Pál apostolnak a Korinthusbeliekhez írt első levele 3. fejezetének 9. verse alapján végezte a záró áhítatot: „*Mert Isten szántóföldje, Isten épülete vagytok.*”

A továbbiakban mód nyílt a megmaradt sütemények elfogyasztása mellett baráti, testvéri beszélgetésekre is. A gyülekezeti csendesnap teljes egészében Gáncs Aladár, gyülekezetünk szeretett lelkészének emlékezetében telt, testvéri szeretetben.

▪ *Martinovszky István, a kistemplomi körzet felügyelője*

REFORMÁCIÓI SOROZAT A GYÜLEKEZETI HÁZBAN

Október 27-30. között került sor ezévben a reformációi igehirdetés sorozatra a Gyülekezeti Házban. Az alkalmak különlegességét az adta, hogy laikus szolgálókat kért fel egyházközségünk vezetősége az igei tanításra, lelkészeink pedig a liturgusi szolgálatot végezték.

Október 27-én Bálint Éva presbiter **A beszélő Isten, aki Igéjével vezet, irányít.** címmel 2Móz 15,22-27 igeszakasz alapján szolgált tanítással közöttünk. Izrael népe a szabadulás csodája után a pusztában járva Márában keserű vízhez érkezik, és zúgolódni kezd. Mózes azonban Istenhez kiált, aki mutat neki egy fát, s az a vizet édessé teszi. A történet arra tanít, hogy Isten beszélő és vezető Úr: szavával irányítja népét, ahogyan tette Ábrahámmal és Mózesrel is. A vezetés alapja a halló fül és az engedelmes szív. Ábrahám Isten szavára indult el, Mózes pedig ragaszkodott hozzá: „*Ha nem jön velünk a Te orcád, ne is vigyél tovább bennünket!*” A pusztai próbákban a nép zúgolódott, de Mózes mindig az Úrhoz fordult, és Isten megmutatta a megoldást. Így tanította őket az engedelmességre és a bizalomra. Isten ma is ugyanígy vezet: Igéjén, a Szentíráson keresztül, amely az élet útjára irányít bennünket, Jézus Krisztus felé, aki maga „*az út, az igazság és az élet*”. (Jn 14,6) A keserűség után pedig mindig kész gyógyító, felüdítő helyet adni – ahogyan

Izraelnek Élimben, ahol bőséges víz és árnyék várta őket. Isten ma is gyógyító, irgalmas Vezető, aki minden hívőt a vele való közösségre hív, és áldott úton akar tovább vezetni.

Október 28-án *Nádasiné Fosztó Tímea*, az általános iskola hittantanára szolgált közöttünk Igével a Lk 5,12-16 igeszakasz alapján. Elöljáróban elmondta, hogy nagy félelem volt benne a felkérés-sel kapcsolatban, most mégis Isten iránti engedelmisségéből áll a gyülekezet elé, mert az előző napokban kapott igék egyértelműen megerősítették szolgálatában. Az igeszakasz középpontjában Jézus leprást meggyógyító csodája áll, amely a bűntől való megtisztulás lelki képévé válik. Részletesen bemutatta a lepra társadalmi és vallási következményeit, majd rámutatott, hogy a bűn is így terjed az ember életében, ha azt nem rendezi. Személyes példáján keresztül beszélt az irigységről, a haragról és az önsajnálatról, amelyekből Isten Igéje szabadította meg. Jézus nem undorodik a „leprás” embertől, hanem irgalommal közelít hozzá, megérinti, és hite miatt meggyógyítja. A leprás példája arra hív, hogy Jézust ne csupán szükségünk forrásának, hanem valódi Úrnak ismerjük el. A gyógyulás után Jézus engedelmisségre, a törvények betartására és tanúságtételre hív, miközben maga nem keresi a hírnevet, hanem az Atyával való bensőséges kapcsolatból szolgál. A prédikáció üzenete: a megtérés csak kezdet, a hűségben való járás teszi teljessé a Krisztussal való életet, és ez az egyetlen kincs, amely örökre megmarad!

Október 29-én *Babicz Pálné* nyugdíjas óvónő, a kistemplomi gyülekezet tagja szolgált igemagyarázattal közöttünk Pál apostolnak a Timóteushoz írt 2. levele 3. fejezetének 14-17-ig terjedő versei alapján. Az igeversekben Pál apostol arra buzdítja Timóteust, hogy maradjon meg a tanult igazságokban, mert a Szentírás Istentől ihletett és alkalmas a tanításra, a feddésre és a hitben való növekedésre. A reformáció ünnepének közeledtére utalva Luther Mártont említette példaként, aki felismerte kora egyházának visszaéléseit, és a búcsúcédulák árusítása indította el őt a változtatás útján. A reformáció nagy ajándéka volt, hogy az emberek saját kezükbe vehették a Bibliát, így személyesen találkozhattak Isten Igéjével. Julika néni hangsúlyozta az igeolvasás örömet és szükségességét, azt, hogy nem csak gyorsan letudni kell az igeolvasást, hanem elmélkedni szükséges az olvasott rész fölött. A hit Isten ajándéka, amely az Ige tanulmányozása által növekszik, ezért fontos a gyülekezeti közösségben, istentiszteleteken, bibliaórákon való részvétel is, hiszen egymás hite által is épülhetünk!

Október 30-án *Veczáné Repka Jolán*, egyházközségünk felügyelője szolgált közöttünk a Mt 25,31-32 igeversek alapján. Igehirdetésében a jó Pásztor hangjának felismerését emelte ki, amely a megtérés és Jézussal való személyes kapcsolat alapja. Ezt a saját életéből hozott példával is megerősítette: bár gyülekezetben nőtt fel, sokáig nem ismerte igazán Jézust, ezért nem tudta meghallani vezetését. Jézus „én vagyok” mondásai – az élet kenyeré; a világ világossága; az ajtó; a jó pásztor; a feltámadás és az élet; az út, az igazság és az élet; valamint az igazi szőlőtő – mind azt mutatják, hogyan jelenti ki magát, és miként ad életet, útmutatást, védelmet és közösséget. A jó Pásztor nemcsak vezet, hanem maga az ajtó, akihez egyedül rajta át juthatunk be; védelmezi övéit, és csak azt engedi át, ami javukat szolgálja. Jézus név szerint ismer minden embert, személyesen törődik velünk, és szeretete olyan nagy, hogy életét adta értünk. Arra biztatott bennünket, hogy ismerjük meg Jézust egyre mélyebben, engedjük, hogy megtaláljon bennünket, és készüljünk a végső találkozásra. Az a dicsőséges Valaki, Aki majd a juhokat különválasztja a kecskéktől, ugyanaz, Aki most azt üzeni nekünk: *“Én vagyok a jó pásztor: a jó pásztor életét adja a juhokért!”*

Október 31-én a reformáció ünnepe fáklyás felvonulással kezdődött, majd ezt követően *Dr. Gaál Sándor* református esperes úr szolgált prédikációval az evangélikus Nagytemplomban, ahol a református és az evangélikus gyülekezet zsúfolásig megtöltötte a padosorokat. Az Erős vár a mi Istenünk kezdetű evangélikus himnuszunk hatalmas erővel zengett az ősi falak között, minden résztvevő szívét-lelkét megremegtetve. Az ünnepi istentisztelet liturgiájában egyházközségünk lelkészei közösen vettek részt.

Esperes úr azzal köszöntötte az ünneplő gyülekezetet, hogy Isten ma is szól hozzánk Igéje által és keresi szívünket. Igehirdetési alapigeként az Ef 2,8 szolgált: „*Hiszen kegyelemből van üdvösségetek hit által és ez nem tőletek van, Isten ajándéka ez.*” Igehirdetésében elmondta, hogy nagyon szépen kikristályosodott és aztán letisztult az egyház 16. századi megújulásának, a reformációnak a lényege abban az öt reformátori tételben, amely meghatározója azóta is keresztény életünknek, és a protestáns egyházak alap tanításának. Ezek az ellentmondást nem tűrő állítások: Egyedül a Szentírás, Egyedül Krisztus, Egyedül Hit által, Egyedül Kegyelemből, és Egyedül Istené a Dicsőség. Ezeknek a bibliai tanításoknak, reformátori üzeneteknek a mindennapi életünkben történő megvalósulásai adják keresztyén életünk sorvezetőjét. Többen emlékezhetünk arra, hogy ebben a templomban és ebben a közösségben beszéltünk az előző években először az eligazító és kizárólagos forrásról: A Szentírásról, annak a jelentőségéről. Aztán belecsozáldáztunk a Fiú Isten, Jézus Krisztus személyébe, két éve pedig az üdvösségre jutás hogyanját érthettük meg: egyedül hit által. Ma a negyedik tételünk így szól: egyedül kegyelemből. A kegyelem biztos alapját Jézus Krisztus adta meg a kereszten, egyetlen szóval: ELVÉGEZTETETT! Itt nem kegyelmi ügyről van szó, hanem a kegyelem ügyéről! A mi kegyelmünk ügye az ÚR kezében van, valóságosan, mert Jézus Krisztus valóságosan, történelmileg is bizonyítottan kifizette az üdvösségünk árát a kereszthalálával és feltámadásával. A kegyelmünk Istennél készen van, egészen személyre szabottan: kérdés, hogy készek vagyunk-e bűneink megvallásával a ránk szabott kegyelmet személyesen átvenni az Ő kezéből, hogy ezáltal életünk, sőt örök életünk legyen?

Az igehirdetést követően az ünnepi alkalmat a református és az evangélikus énekkar csodálatosan szép és felemelő közös énekszolgálata zárta, Arany János és dr. Kovács László Attila karnagyok vezetésével, valamint Jávor Pál kántor orgonán történt közreműködésével. Isten iráni hálaival köszönjük meg a laikus igehirdetők gazdag tartalmú egész heti szolgálatát, és a két felekezet együttes részvételével a közös reformációi istentiszteletet. Soli Deo Gloria!

▪ *Összefoglalta: Márk Borbála jegyző*

ADVENTI EVANGÉLIZÁCIÓS SOROZAT MANDABOKORBAN

November 24-28. között az adventi evangélizációs szolgálatot Hulej Enikő, a Filadelfia Evangélikus Egyházközség kisvárdai parókus lelkésze végezte Mandabokorban.

Isten drága üzenetét 5 estén át a Thesszalonikaiakhoz írt levelek alapján hirdette a lelkesznő, megteremtve a párhuzamot az egykori és jelenkori gyülekezetek között. Minden alkalomnak kihangsúlyozott témája, üzenete és egy kis cetlin elgondolkodtató útravalója volt.

Jézus Krisztus eljövetelének várása témájával indult a sorozat az 1Thessz 5,1-11 alapján, ami a frissen alakult gyülekezetet jellemezte. A Krisztus-várás eleven tüze égett szívükben, ezért na-

gyon sok megválaszolatlan kérdésben kérték Pál apostol tanácsát, aki Timóteusra bízta a kis közösséget. Az apostolt örömmel töltötték el a jó hírek és atyai szeretettel tanácsolta őket, ami számunkra is üzenet ma a megmaradáshoz! A Krisztussal való találkozásra szüntelen készülni kell, mert ismeretlen annak időpontja. Ez a felkészülés nem külsőségekben, hanem a szívünk állapotának készenlétében kell, hogy álljon. Milyen a szívünk állapota? Rendeztük az Úrral a bűneinket? Van-e békességünk az üdvösségre nézve? Elkezdtük az új életben, a világosságban való járást? Várjuk-e az Úr érkezését? Ha megtettük, akkor háborúban álluk a világgal és a sötétség erőivel, de van védekezési eszközünk, amit magunkra ölthetünk, hogy ebből az élet-halál harcából győzedelmesen kerüljünk ki. A szívünket a hit és szeretet páncéljával védhetjük meg, az elménket és gondolatainkat pedig az üdvösség sisakjával. Ahhoz, hogy kivédjük a világból ránk áradó hatásokat, ezek elengedhetetlenek! Vigyázat! A nagykabát és a nagykendő nem fog védelmet nyújtani! (útravaló – az igehirdetésben elhangzott kérdések)

Második estén **Jézus Krisztus várását** tanulhattuk **a keresztyén életvitelben** az 1Thessz 5,12-22 igei üzenetek alapján. Ez növekedésben kell, hogy megmutatkozzon, mert ahogyan a csecsemő is fejlődik, úgy a hívő embernek sem szabad megmaradnia a megtérés állapotában. Elkezdődik az Úr megszentelő munkája az életünkben, ami a jellemünk változásában mutatkozik meg. Ennek tükröződnie kell a másokhoz való viszonyulásunkban, a hétköznapi kötelezettségekben való helytállásunkban, a türelem gyakorlásában, és a szüntelen való könyörgésben és hálaadásban. Ezeket mind Krisztus segítségével gyakorolhatjuk, aki segít nekünk növekedni és formálódni. (Igei útravaló – „Maga pedig a békesség Istene szenteljen meg titeket teljesen, és őrizze meg a ti lelketeket, elméteket és testeteket teljes épségben, feddhetetlenül a mi Urunk Jézus Krisztus eljövetelére. Hű az, aki elhív erre titeket, és ő meg is cselekszi azt.” (1Thessz 5,23-24))

Az **Örök pusztulás és örök dicsőség** kérdéseinek válaszaira találunk a 2Thessz 1,1-12 verseiben a harmadik estén a lelkésznő tolmácsolásában. Hová tart az életünk? – az örök dicsőségbe, vagy az örök kárhozatba? Az életünk a tét, a döntő pillanat pedig, ami leleplezi ki hová tartozik, az Úr Jézus visszajövetelének napja lesz. A görög KRÍZISZ szó szerint, ami itt szerepel, ez a nagy szétválasztás napja! A hitben való állhatatosság jutalma az örök dicsőség, ebben kell állhatatosan kitartanunk az Úr erejével, ahogy Luther is megfogalmazta evangélikus himnuszunkban: „e világ minden ördöge, ha elnyelni akarna, minket meg nem rémítene, mirajtunk nincs hatalma.” (EÉ. 254/3) Kik mennek hát az örök pusztulásba, a kárhozatba? Azok a pogányok, akik nem akarnak tudomást venni Istenről, Őt nem keresik és megismerni sem akarják, és Isten népének azon tagjai, akik

„e világ minden ördöge, ha elnyelni akarna, minket meg nem rémítene, mirajtunk nincs hatalma.” (EÉ. 254/3) Kik mennek hát az örök pusztulásba, a kárhozatba? Azok a pogányok, akik nem akarnak tudomást venni Istenről, Őt nem keresik és megismerni sem akarják, és Isten népének azon tagjai, akik

nem engedelmeskednek a mi Urunk, Jézus Krisztus evangéliumának. Akik nem a hit alapján akarnak megigazulni Jézus Krisztus vére árán, hanem a saját cselekedeteikben bíznak. Ezeknek nincs semmi mentségük! Ha nem akartak ebben az életben az Isten jelenlétében élni, a kárhoztatásuk az lesz, hogy örökké nélküle fognak majd gyötrődni! Aki viszont győz, ennek ellenkezőjében, az Istennel való teljes egyesülés örömeiben részesedhet. Felelősek vagyunk magunkért és azokért, akiket Isten ránk bízott! (útravaló – két kérdés: -Hová tart az életed? – Mi van azokkal, akiket rád bízott Isten?)

Utolsó előtti estén **A hittől való elszakadás** veszélyét és annak következményeit hallhattuk a 2Thessz 2,1-12 versei szerint. Ebben a kis gyülekezetben, amely kitartott az üldöztetések és szenvedések küzdelmeiben, a Sátán módszert váltott és belülről támadta meg őket. Olyan tévtanítások ütötték fel a fejüket, amik félrevezették, összezavarták, félelmet keltettek a közösségben és az elkezdte az egységet megbontani. Nagyon fontos, hogy ismerjük az Igét és az Istent, akihez tartozunk, mert ez az alap ad biztonságot mindenféle hamissággal szemben. Pál apostol három dolgot mutat, mint veszélyforrást: valamely lélektől származó kijelentést, az ő nevükben elhangzó megnyilatkozást, és a valamiféle nekik tulajdonított levelet. Ezek mindegyikét a Biblia igazságainak szűrőin át kell értelmesen megvizsgálnunk ahhoz, hogy amikor a gonosz megcélozza a hitünket, romlásba ne vihessen minket. Aki nem számol azzal, hogy vannak erők, amik azon dolgoznak, hogy eltérítsék az igazságtól, az könnyen elbukhat! Ezért szól ma is a figyelmeztetés számunkra, hogy kapaszkodjunk Jézusba, és az Ő erejébe a hitben való megmaradásért. (útravaló – **VIGYÁZZ!** – a hitben meg is kell maradni!)

A záró alkalommal **Az állhatatosság gyümölcseit** ízlelgettük a 2Thessz 2,13-17 verseinek a megvilágításában. Az utolsó üzenet három szóból bontakozott ki: HÁLA, BIZTATÁS és ÁLDÁS. Pál apostolra tekintve erre a három dologra figyelhetünk, mint példára, amit a gyülekezetért tesz! A két rövid levélben öt ízben is túlcsordul a szíve hálaadással, és ez példa a mi számunkra is, hogy tartozunk a hálaadással a saját gyülekezetünkért, hívó testvéreinkért és a Szentlélek közöttünk és bennünk munkálkodó jelenléteért. A biztatás, amit a közösségnek ad, egyben felszólítás is a ragaszkodásra a tiszta evangéliumhoz, és az állhatatosságra a hitben való járásban. Mindkettő a megmaradáshoz való aktív cselekvésre buzdít, odaszánásra, újabb döntésekre és küzdelemre a világi csábításokkal szemben. Isten mindent megtesz azért, hogy segítsen minket ebben a küzdelemben, hogy megmaradhassunk az Ő Fiával való szeretetkapcsolatban. Az apostol tudja azt is, hogy annak a szívnek, aki sok megpróbáltatáson ment át és szembesült a saját nyomorúságával, szüksége van vigasztaló üzenetre. Az ilyen szívnek Istentől kapott vigasztalásra van szüksége, amit az áldás két igéjében ismerhetünk fel – „*vigasztalja meg és erősítse meg szíveiteket*”. Mert Pál pontosan tudja a saját életéből, hogy a hátszelet Isten fogja megadni a Szentlélek ereje által, és az Úr Jézus jelenlétébe helyezi őket, mert az a legbiztonságosabb hely minden időben. (útravaló – rövid összefoglalás – Dönts az Úr Jézus mellett, amíg nem késő! Tarts ki a hitben a végsőig! Éld át azt, amit Isten elkészített az Őt szeretőknek!)

Áradjon ma is ez az áldás lelkészeinkre és gyülekezeteinkre, hogy megmaradhassunk Krisztussal együtt az Istenben!

„Maga pedig a mi Urunk Jézus Krisztus és az Isten, a mi Atyánk, aki szeretett minket, és kegyelméből örök vigasztalással és jó reménységgel ajándékozott meg, vigasztalja meg a szíveiteket, és erősítsen meg titeket minden jó cselekedetben és beszédben.” (2Thessz 2,16-17)

▪ Összeállította: György Gizella tanítónő

ÚJ PARÓKUS LELKÉSZ BEIKTATÁSA A NYÍREGYHÁZI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉGBEN

November 29-én, szombaton ünnepi istentisztelet keretében iktatták be Kocsár-Kozma Anettet a Nyíregyházi Evangélikus Egyházközség parókus lelkészévé. A Nagytemplomban a gyülekezet, a szolgálatársak és a város képviselői együtt adtak hálát Anett elhívásáért és szolgálatáért.

Az ünnep igei üzenetét Jakab 1,27 („*Tiszta és szeplőtlen kegyesség...*”) és a 1Kor 3,11 („*Más alapot senki sem vethet a meglévőn kívül, amely a Jézus Krisztus.*”) adta. Az igehirdetések rámutattak: a lelkipásztori szolgálat lényege az elesettek – árvák, özvegyek, peremre szorultak – felé forduló irgalom, és ezzel együtt az a belső tisztaság, amely elhatárolódik a világ szellemiségétől, miközben szeretettel jelen van benne.

Zsarnai Krisztián esperes felidézte Anett lelki és szakmai útját: 1997-es megtérését, a répcelaki, meszlénai és piliscsabai tábori élményeit, teológiai éveit, diakóniai szolgálatát idősek és hajléktalanok között, valamint korábbi állomáshelyeit (többek között Kaposvár, Vác, Nyíregyháza kertvárosi gyülekezete). Külön hangsúlyt kapott, hogy a nyíregyházi gyülekezet 272 éves történetében ő a 48. parókus lelkész, és nőként a harmadik, aki megválasztva és beiktatva tölti be ezt a tisztséget – nem „női mivolta”, hanem Krisztus-követő hivatása miatt.

Kocsár-Kozma Anett igehirdetésében vallotta: életének és szolgálatának egyetlen valódi alapja Jézus Krisztus. Diakóniai élményein keresztül mutatta be, hogyan válik valósággá ez az alap az idősek, hajléktalanok, peremre szorultak között végzett munkában; hogyan lesz a rejtett, „lát-hatatlan” munka – imádság, hűség, csendes jelenlét – maradandó épületté az egyházban. A gyülekezetet arra kérte, ne emberekre és szolgálattevőkre, hanem Krisztusra építsen.

Az istentisztelet utáni közgyűlés keretében köszöntések hangoztak el. Dr. Fabiny Tamás elnökpüspök levelében hálával említette Anett sokrétű szolgálatát. A város önkormányzati képviselője a közösségvezetés felelősségét és a hit társadalmi jelentőségét emelte ki. Nyugalmazott és aktív lelkészek – többek között a répcelaki gyülekezetből Verasztó János – személyes példákkal bátorították az új parókust hűségre, kitartásra, a tiszta evangélium tanítására.

▪ Horváth-Hegyi Áron parókus lelkész, szolgálatárs

ÁDVENTI SOROZAT A GYÜLEKEZETI HÁZBAN

December 1-5. között adventi igehirdetés sorozat volt a Gyülekezeti házban, hétfőtől csütörtökig vendég igehirdetőként felkért református lelkészek szolgálatával.

Hétfőn **Katona Béla** református lelkész hirdette az Igét Zak 1,1-6 alapján: *Isten megtérést kíván népétől. A megtérés bibliai jelentése: irányváltás, majd iránytartás. Ez viszont gondolkodásváltozást igényel.* Nem mindegy, hogy merre megyünk, nem mindegy, hogy miben hiszünk! Sokan gondolják azt, hogy a jó embernek nincs szüksége megtérésre. De ki a jó? A Biblia mércéje szerint: „*Senki sem jó, csak egyedül az Isten.*” (Lk 18,19) Mindannyian eredendően bűnösök vagyunk, a bűn állapotába születünk. Így életünk a kárhozatba fut mindaddig, míg irányt nem váltunk. *Hiába „jó” valaki, ha életének iránya rossz! Ezért hív Isten megtérésre! Ő mindent megtett ezért: Fiát, Jézust áldozta érte!* A befejező énekünkben ez így hangzott: „De Isten elküldte Fiát, Ki emberré lett értünk. A törvénynek eleget tett, És a veszélyből kimentett, Kiengesztelt Istennel. (320. EÉ. 3. verse)

Kedden **Dr. Gaál Sándorné** református lelkipásztor igehirdetésének alapigéje: Zak 1,7-17 volt. Zakariás prófétát egy éjszakai látomásban szólítja meg az Úr Igéje, de amit lelkileg lát, nem tudja értelmezni. Sötét volt, mégis látott: *Valakit, aki egy vörös lovon lovagolt, majd megállt a mirtuszfák között, s mögötte különböző színű lovak sorakoztak.* „*Mik ezek Uram?*”- kérdezte Zakariás, mert meg akarta érteni a látomást. „*Ezeket az ÚR küldte, hogy járják be a földet.*”- hangzott a válasz. Visszatérve a küldöttek jelentést tettek az ÚR angyalának: „*Bejártuk a földet, és az egész föld nyugodt és békés.*” Ekkor az Úr angyala Istenhez kiált: „*Seregek Ura! Mikor könyörölsz már Jeruzsálemén és Júda városain, hiszen már 70 éve tart haragod?!?*” Az Úr angyala másként lát, mint a küldöttek; Ő a választott nép nyomorúságát látja, és irgalomért könyörög a Seregek Urához. „*Az Úr jóságos szavakkal... válaszolt: Hirdesd, hogy így szól a Seregek Ura: Félttem Jeruzsálemet és a Siont, nagyon félttem! ...Irgalmasan fordulok Jeruzsálem felé...*”

Isten nem könyörtelen, amikor megengedi népe számára a fogságot, sőt nagy száanalom indítja erre. Nem hagyja, hogy népe szakadékba zuhanjon, hiszen drága árat fizetett érte: szent Fiát, Jézust!

Szerdán **Lutzke Krisztina** református lelkipásztor hirdette az Igét Zak 2,1-9 alapján: Zakariás most föltekintve négy szarvat lát, s ez ismét magyarázatra szorul. Az angyaltól azt a választ kapja, hogy „*ezek szórták szét Izráelt*”. A szarv a hatalom jelképe: a láthatatlan világból eredő sötét, szellemi erő, mely szétszór, rombol. „*Le kell törni ezeket a szarvakat*”, de ehhez egy másik hatalom szükséges. Isten hatalma az a helyreállító erő, mely meg tudja rémíteni a gonosz erőket. A látomásban Isten üzen a mérőkötéllal megjelenő földmérőnek: nincs szükség építésre, „*falak nélküli város lesz Jeruzsálem! ... Én magam oltalmazom mindenfelől, mint egy tüzes fal, és ott leszek benne dicsőségesen.*”

Számolunk-e Istennel? Fontos-e nekünk az Ő jelenléte? Istennek az ember sokat ér, állandóan szemmel tartja, tűzfalként oltalmazza. Minden, ami történik velünk, átmegy ezen a tűzfalon, s csak akkor ér el, ha Ő jónak látja azt átengedni.

Sötétség van körülöttünk? Lehet! De az Úr, a Hűséges Isten velünk van! Ő maga a Világosság!

Csütörtökön ismét **Katona Béla** református lelkipásztor hirdette az Igét Zak 2,10-17 alapján. Drámai felkiáltással indul ez az igeszakasz: „*Jaj! Jaj! Fussatok ki... Jaj! Menekülj, Sion, aki Babilóniában laksz!*” Miért sürgeti az Úr Siont (Izráel) – akit szétszórt – menekülésre? Mert 40 év fogság után most szabadulhatna, de nem igazán akar hazamenni. Babilon kényelmes otthonná vált számukra, hiszen fogságuk kezdetén komolyan vették Jeremiás próféta biztatását: „*ültessetek fákat, építsetek házakat...*” Jeruzsálem pedig romokban áll, nem kívánatos hazamenni.

A mi szívünk is sokszor kívánczik vissza „Babilonba”. Keresztényként nem úgy gondolkozunk és cselekszünk, mint a világ, ezért sokszor ér bennünket bántás. De mit mond azt Úr igéje?

„*Bizony, aki titeket bánt, a szemem fényét bántja!*” Bizony, nagyon fontosak számára az Őt szeretők! Azt ígéri, hogy velünk fog lakni, s ezért ujjongás és öröm a keresztény élet!

„*Csendben legyen mindenki az Úr előtt, mert elindult szent lakóhelyéről!*”

A pénteki záróalkalmon **Horváth-Hegyi Áron** evangélikus lelkész igehirdetésének alapigéje Zak 3,1-10 volt. Újabb látomás következik, a negyedik. Ez már nem a külső dolgokkal kapcsolatos, hanem a nép belső állapotával foglalkozik. Három fő szereplője van: a középpontban Jósua főpap áll az Úr angyala előtt szennyes ruhában, mint vádlott; a Sátán, mint vádló; és az Úr angyala.

Sátán, aki kezdettől embergyilkos, aki mindig vádol, rágalmaz, és aki fél az Istentől. Fél, mert alá van rendelve Isten hatalmának, ismeri a Húsvét győzelmét, de számára nincs kegyelem, neki a kárhozat készített el.

Jósua az a főpap, aki a fogságból hazavezethette a népet, és Isten azzal bízta meg, hogy vezetésével állítsák helyre a templomot. Ebben a látomásban vádlottként képviseli a saját és népe, Izráel bűnét is. Mert tisztátalanná lett a nép is, a papság is. A Jósua (Józsua, Jézus) név jelentése: „**az Úr a Szabadítás**”. Isten hűséges az ígéretéhez, és megszabadítja népét a fogságtól is, a bűntől is. Jósua csak áll csendben és hallgat, nem védekezik. Van védelmezője!

Az Úr angyala: Isten képviselője, nem egy az angyalok közül, hanem a **közbenjáró, Pártfogó** Isten és ember között. **Jézus előképe**, aki levéteti a főpapról a szennyes ruhát, és tiszta ruhát adat rá, ezt mondván: „*Nézd, elvettem a bűnödöt, és díszes ruhába öltöztetlek téged.*” **Megszabadította bűnétől a főpapot is és a népet is.** „**Jó csendben várni az Úr szabadítására.**” (Jsir 3,26)

A rendkívül gazdag lelki tartalommal bíró adventi igehirdetések „megkoronázásaként” a pénteki alkalom végén lehetőség volt úrvacsorai közösségben lennünk egymással, melyen az úrvacsorát **Zsarnai Krisztián** igazgatólelkész szolgáltatta ki számunkra.

▪ **Összefoglalta: Bálint Éva presbiter**

EGYHÁZMEGYEI PRESBITERI CSENDES NAP – 2025. NOVEMBER 8.

Ebben az évben a Nyíregyházi Emmaus Evangélikus Egyházközség adott otthont az évente megrendezendő presbiteri csendesnapnak. A csendesnapon a Hajdú-Szabolcsi Egyházmegye lelkészei, presbiterei, és idén először a gyülekezeti munkatársak is részt vettek. A rendezvény fő szervezője a Filadelfia Evangélikus Egyházközség kisvárdai gyülekezetének egyházmegyei evangeli-

zációs és missziói felelős lelkésze, *Hulej Enikő* volt. A 40. zsoltárból olvasott fel, majd pedig imádság következett. Az evangelizáció témája – TALAJJAVÍTÓ. A köszöntők után kilenc presbiter testvér egy-egy betűt mutatott fel, a betűkből a következő szó jött létre: BETŰVETÉS.

A zenei szolgálatot a HERMONS együttes végezte, amely az idén ünnepli alapításának/fennállásának 60. évfordulóját, nevét a bibliai Hermon-hegyről kapta. Az együttes 9 főből áll, és úgynevezett keresztény könnyűzenét játszik. Elhangzottak ismert gyülekezeti énekek – amelyeket közösen énekeltünk –, és természetesen az együttes nagyon sok saját dala is. Ezek csodálatos, mély értelmű szövegekkel, fantasztikus hangzásvilággal szóltak hozzánk.

Az igei szolgálatot is az együttes tartotta. Délelőtt *Győri János Sámuel* nyugalmazott evangélikus lelkész, az együttes vezetője volt az igehirdető. Az alapige a magvető példázata volt. Az igemagyarázat során a lelkész különleges, egyéni módon közelítette meg a lényegét: a négyféle magvetés jelentheti életünk négy szakaszát is, amíg az ember végre eljut a jó talajhoz.

Összefoglalásképpen felsorolom azokat a fontos gondolatokat, témákat, amelyek az igehirdetés során elhangzottak a magvető példázata alapján:

Jézus nem dogmatizált, hanem példázatokban beszélt. Négy talajféle van: útszél talaj, köves talaj, tövises talaj, jó talaj. Hol tartasz? Nem végleges állapot, amiben éppen vagy – van lehetőség változásra! Kevés a vetés az Ige magjával. Talajjavításra van szükség, szívünk talajának javítására, amelyet igemaggal lehet javítani.

A földön 8 milliárd ember vajon miből él? Isten tartja el az embereket, mert a Teremtőn kívül senki nem ad az embereknek semmit. A Teremtő kamatlába 96 % - ez biztos, ennyi kamatot ad Isten. Ne őrizd az őrizendőt (kincset) a földi trezorban, hanem a mennyekben! Te vagy a kincs, ember, mert drága áron vagy megváltva! Megváltott életeteket fektessétek be az ÚR ügyébe!

Útszél jellemzők: nagy programforgalom, lehengető ideológiák.

Köves talaj: kis gyökér, nagy lelkesedés – kis növekedés, hűsködés a bőségben.

Tövises között: váratlan szűrés, szűrópróbák, tövis a testemben, tövis a családban, tövis a gyülekezetben – szűrés tekintetek.

Jó talaj: talajgondozás – szántás, talajjavító igemagok – gondozd igemaggal a szíved! Olvass és hallgass Igét gyermeki lelkesítéssel!

Az igehirdetés után kiscsoportos beszélgetések következtek lelkészek vezetésével, itt mindenki elmondhatta gondolatait, megtapasztalásait az igehirdetéssel kapcsolatban. Ebéd után a HERMONS együttes koncertje következett. A zeneszámok közben bizonyágtételek is elhangzottak a zenekar tagjai részéről.

Ezek után *Zsarnai Krisztián* esperes úr szólt arról, hogy a legtöbb ember életében vannak meghatározó személyiségek, így méltatta az együttes kiemelkedő szolgálatát. Rövid áhítatban – Filippiekhez írott levél 1. fejezet 9-10. verse alapján – hangsúlyozta: nagyon fontos, hogy „*tiszták és kifogástalanok legyünk a Krisztus napjára*”. Majd imádsággal zárta gondolatait.

Az alkalom a „Tudom az én megváltóm él” című gyönyörű dallal zárult, amelyet *Zsarnainé Urbán Nóra* csodálatos énekhangja gazdagított.

▪ *Bertóthy dr. Végvári Erzsébet, Emmaus Gyülekezet*

INTÉZMÉNYI HÍREK

Az evangélikus óvoda hírei

„És mondának néki: Hallod, mit mondanak ezek? Jézus pedig monda nékik: Hallom. Sohasem olvastátok-é: A gyermekek és csecsemők szája által szereztél dicsőséget?” (Máté 21:16)

Advent első vasárnapján ez az Útmutató által kijelölt Ige köszöntött bennünket, amikor nagy izgalommal és örömmel készülődtünk az Evangélikus Nagytemplomba, ahol óvodásaink ünnepi műsorral szolgáltak a gyülekezet számára. Ez az istentisztelet összgyülekezeti alkalom volt, ez-úton is köszönjük az igei szolgálatot egyházközségünk lelkészeinek. Nagyon sok család és gyermek jött el – hála Istennek – betegségekből meggyógyulva, valóban őszinte örömmel és várakozással. Remélem, hogy az adventi gyertya meggyújtása, apró kis fénye remélem világosságot gyújtott mindenki szívében.

Emlékezzünk gyermekségünk várakozásaira, emlékezzünk a karácsonyt váró tiszta, hittel átélt gondolatainkra, a hálára, az imádságainkra, amely a sötét téli estéken világosság volt számunkra. Felnőttségünk fontos feladatai ne tántorítsanak el minket attól, hogy újra átéljük a várakozás örömét, kérjük és engedjük, hogy a szívünkben újra megszülethessen Krisztus!

„Jézus odahívott egy kisgyermeket, közéjük állította, és ezt mondta: Bizony, mondom néktek, ha meg nem tértek, és olyanok nem lesztek, mint a kisgyermekek, nem mentek

be a mennyek országába.” (Máté 18,1-3)

Áldott karácsonyi ünnepeket kívánok minden gyermeknek és felnőttnek!

▪ Kovácsné Mráz Ágnes óvodai intézményegység vezető

Csendesnap a Túróczyban

Őszi szünet előtt október 21-én hagyományainkhoz híven csendesnapot tartottunk iskolánkban. Ezen a napon megemlékeztünk iskolánk névadó püspökéről, *Túróczy Zoltánról* is, akinek megkoszorúztuk az emléktábláját.

Csendesnapunk mottója a Mt 7,12 igevers volt. **„Amit csak szeretnétek, hogy az emberek tegyenek veletek, mindenben ugyanúgy tegyetek ti is velük.”**

Közöttünk szolgált *Hulej Enikő* lelkésznő, aki hirdette Isten Igéjét a kijelölt mottó (Mt 7,12) és Lukács evangéliumából Zákeus története (Lk 19,1-10) alapján, melyre szépen felfűzte a napnak az üzenetét. Zákeus is sokáig azt tette, ami nem kedves Isten előtt, ezért az emberek között sem volt kedvelt személy. Jézussal való találkozása után az élete azonban megváltozott és teljes fordulatot vett. Amit elvett másoktól, annak a négyszeresét adta vissza, és vagyonának a felét szétosztotta a szegények között. Zákeus így lett boldog emberré. Mi is a Jézussal való találkozás útján lehetünk boldog emberré. A nyitó áhítaton az Ige hallgatása mellett sokat énekeltünk is.

A nap folytatásaként az alsó és felső tagozat külön-külön vett részt a programokon. A felső tagozatos gyerekek évfolyamonként 4 állomást jártak körbe és oldották meg az ott kapott feladatokat. Volt kézművesség, igéskártya és plakátkészítés. A templomban imasétára hívtuk a gyermekeket. A gyülekezeti teremben volt kvízzjáték, és a felsős diákok kókuszgolyót készítettek az alsósoknak. A tornateremben „Mi van a táskádban, mit cipelsz a szívedben?” címet viselő játékos igekereséssel fókuszáltunk a nap mottójára.

Az alsó tagozat a Díszteremben a Telhetetlen méhecske című mesét nézte meg, és *Gál Krisztina* gyülekezeti gyermekmunkatárs az irgalmas samaritánus történetéről beszélt nekik. Ezt követően a legkisebbek az osztálytermeikben munkálkodtak: kreatív igéslapot készítettek ajándékba a felső tagozatosoknak. Ezalatt a 3-4. évfolyamosok az iskola udvarán színes tojástartókból kirakták iskolánk nevét és a 30-as számot, hiszen ebben a tanévben ünnepeljük iskolánk újra alapításának 30. évfordulóját. Az alkotást drónfelvételek örökítették meg.

A nap zárásaként újra összegyűltünk a Nagytemplomban, énekeltünk, imádkoztunk és ajándékozással fejeztük be csendesnapunkat, hiszen „*jobb adni, mint kapni*” és „*aki mást felüdít, maga is felüdül*”. (Péld 11,25)

A nap lebonyolításában többen segítettek szolgálatukkal: a Nyíregyházi Evangélikus Egyházközségből lelkészek és laikusok, valamint iskolánk hitoktatói csapata és néhányan a Kossuth Gimnáziumban tanuló volt fiataljaink közül, akik ma is a gyülekezet ifjúságát erősítik. Köszönet mindenkinek! Istené legyen a hála, hogy ma még szól Igéje közöttünk, és formálja ezen keresztül is mindannyiunk életét!

▪ *Zsarnainé Urbán Nóra iskolalelkész*

Általános iskolai hírek

„*Én, én vagyok a ti vigasztalótok!*” (Ézsaiás 51,12a)

Iskolánkban akadálytalanul zajlottak a tanév elején tervezett programok, mint a népmese napja; a teremtés hete; az állatok világnapja; a pályaorientációs nap. Idén először a honvédelmi nap is megrendezésre került. A teremtés hete alkalmából *Adámi Johanna* festménykiállítását tekinthettük meg iskolánk dísztermében, mely által még inkább elmélyülhettünk Teremtő Urunk munkájának szépségében. Szeptember 20-án tanáraink részt vettek Salgótarjánban az Evangélikus Egyház által szervezett Északi Egyházkerületi Csendesnapon.

Októberben elindítottuk a jövő évi elsőosztályosok beiskolázási programját, amely keretein belül először nyílt szülői értekezletet tartottunk az érdeklődő szülők számára. Ezen megismerhették a leendő elsős tanítónéniket, iskolánk profilját, és az iskola épülete is bemutatásra került. Ezt követően négy alkalommal fogadtuk a jelentkező gyerekeket különböző foglalkozásokon.

Október 21-én tanulói csendesnappal egybekötött megemlékezést tartottunk iskolánk névadója, *Túróczy Zoltán* emléktáblájánál. A csendesnapunk mottója a Biblia arany szabálya: „**Amit csak szeretnétek, hogy az emberek tegyenek veletek, mindenben ugyanúgy tegyetek ti is velük.**” Mt 7,12 volt. Az alkalmon *Hulej Enikő* tartott közös áhítatot az iskolánk közössége számára. A nap folyamán az alsó tagozat kézműves foglalkozásokon vehetett részt, a felső tagozatos tanulók pedig különböző állomásokon próbálhatták ki magukat.

Szomorú és fájdó szívvel kezdtük el az idei adventi időszakot, amint megkaptuk a hírt, hogy *Veres Szofia Mirabell* hosszas kórházi kezelés és szenvedés után december 1-jén hazatért Teremtő

Urához. A család mély fájdalomában iskolánk minden dolgozója, tanulója, valamint a szülői közösség is egy szívvel osztozik. December 8-án 13:30-tól közös megemlékezést tartottunk az Evangélikus Nagytemplomban, amelyen mindenkinek lehetősége volt részt venni.

Az idei karácsonyi műsorra *Urbán Miklósné* tanítónő vezetésével a 3.b osztály verses színdarabbal, *Kocsis Barbara* tanárnő a Glória iskolai énekkarral készül. A műsort december 19-én az iskola közönségének, majd Szenteste 16 órától a Nyíregyházi Evangélikus Nagytemplom gyülekezete számára is előadják. A műsorban közreműködnek: *Zsarnainé Urbán Nóra* és *Nádasiné Fosztó Tímea*. Mindenkit szeretettel hívunk és várunk az ünnepi alkalomra! Áldott karácsonyi ünnepeket kívánunk!

▪ *Nádasiné Fosztó Tímea* hittantanár

A Kossuth Gimnázium hírei

Kilencedikeseink avatása az őszi csendesnap keretein belül

Október 16-22. között a kilencedikes diákok álltak iskolánkban a figyelem középpontjában. Minden napra játékos feladatokat állítottak össze számukra diákönkormányzatunk képviselői: tematikus beöltözést, sportnapot, kincskeresést, majd az osztályműsorok bemutatása következett.

A hetet az új diákok avatása zárta, mely őszi csendesnapunk keretein belül valósult meg.

A csendesnap mottója: „*Szólj, Uram, mert hallja a te szolgád!*” (1Sám 3,9)

Hálásak vagyunk meghívott vendégeink előadásaiért: *Németh Krai Gina* artista, misszionárius, *Dr. Bakk Judit* osztályvezető-helyettes főorvos, *György Alfréd* atya, kamilliánus szerzetes, *Malik Péter* evangélikus lelkész, fizikus, akik személyes elhívásukról, küldetésükről vallottak.

A csendesnapon sor került a kilencedikesek ünnepélyes avatására. *Tóth Melinda* öregdiákunk olvasta fel a hagyományos fogadalom szövegét, mely tartalmazza az iskola szellemiségét kifejező apostoli intelmet: „*minden dolgotok szeretetben menjen végbe*”.

A fogadalomtétel után lelkészi áldást kaptak kilencedikeseink, illetve a tavaly végzett öregdiákok feltűzték egyenruhájukra a Luther-rózsás kitűzőt. A Luther-rózsza történetét *Rubóczki Béla* igazgató úr ismertette meg a diákokkal.

Lélekben gazdagodó, tudásban gyarapodó négy évet kívánunk kilencedikeseink számára!

Ugyancsak ezen a napon került sor a *Bán István-díj* átadására. Iskolánk szép hagyománya, hogy az október 23-i megemlékezés keretében átadjuk a *Bán István* – egykori Kossuth-diák, 56-os hős – gyermekei által alapított *Bán István-díjat*.

„Adományunk célja, hogy minden évben jutalmaztassék meg az a tanuló, aki kiemelkedő tanulmányi eredménye mellett versenyeredményeivel öregbíti a gimnázium hírnevét, középfokú nyelvvizsgával rendelkezik és a közösség olyan megbecsült, keresztyén lelkületű tagja, aki példát ad a többi tanuló számára, és méltó az öreg alma mater hírnevéhez.”

Az idei tanév díjazottja: *Anda Kristóf* 12.B osztályos tanuló. A díjat átadta: *Bán Tibor, Bán István* egyik gyermeke. Szívből gratulálunk *Anda Kristófnak*, köszönjük a *Bán-család* önzetlen támogatását!

I.Kovács „Bütyök” Sport- Olimpia-, Labdarúgás-történeti Vetélkedő

A Nyíregyházi Evangélikus Kossuth Lajos Gimnáziumban hagyományteremtő vetélkedő megrendezésére került sor november 6-án az iskola dísztermében.

A versenyre 8 csapat jelentkezett. A szervező, *Pazonyi György* testnevelő olyan neves személyiségeket hívott meg a zsűribbe, mint *Győr Béla*, a Magyar Olimpiai Akadémia főtítkára, *dr. Dénes Tamás*, a Magyar Sportújságíró Szövetség főtítkára, *Ballai Attila*, a Nemzeti Sportrádió főszerkesztője, *Tompa Andor*, a Sportlétesítmények Magyarországi Szövetségének az elnöke és *Budai Tibor*, a

Csanádi Árpád Olimpiai Baráti Kör Felügyelő Bizottságának elnöke.

Kovács József „Bütyök” hosszútávfutó 99 éve született Nyíregyházán, olimpiai és Európa-bajnoki ezüstérmes, 11-szeres magyar bajnok.

▪ *Homoródi Antalné Török Marianna igazgatóhelyettes*

UNiverZOOM program – Kísérletezz velünk!

Az elmúlt tanév végén és az új tanév elején izgalmas élményben volt részünk: bekapcsolódhattunk az UNiverZOOM – Kísérletezz velünk! programba, melynek során egyedülálló lehetőség nyílt arra, hogy iskolánk 23 tanulója közvetlen kapcsolatba kerülhessen az űrkutatással és a tudomány élményével.

A programban való részvétel lehetőséget kínált arra, hogy a diákok azokat a magyar fejlesztésű kísérleteket, amelyeket 2025 júniusában *Kapu Tibor*, az Ax-4 űrmisszió magyar kutatóúrhajója a Nemzetközi Űrállomáson végzett, saját tantermükben is elvégezzék. A program a HUNOR Magyar Űrhajós Program és a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Felsőoktatási Innovációmenedzsment és Együttműködési Központ (FIEK) együttműködésében valósult meg. A kezdeményezés célja, hogy lehetőséget biztosítson középiskolásoknak a fizikai ismeretek élményalapú bővítésére, minél több középiskolásban felkeltsék a mérnöki, a természettudományok és az űrkutatás iránti érdeklődést, ezért több mint 300 iskolának volt lehetősége a HUNOR és a BME együttműködése keretében biztosított eszközökkel elvégezni a kísérleteket. Tanárként elméleti és gyakorlati képzést, mentorálást is kaptam.

A projekt központi eseménye a magyar kutatóúrhajós, *Kapu Tibor* 2025 májusában kezdődő űrmissziója volt, amikor az Axiom Mission 4 (Ax-4) küldetés négyfős legénységének tagjaként a Nemzetközi Űrállomásra repült, ahol elsősorban magyar fejlesztésű űrkutatási eszközöket tesztelt, és magyar kutatók által előkészített tudományos kísérleteket végzett. A felbocsátás a nyári

szünet elején, június 25-én történt meg, ezért az iskolai programot szeptemberre, a most induló tanév elejére ütemeztük.

2025. szeptember 10-én délután iskolánkban rendhagyó fizikaórát tartottam, melyen a 10.B és a 11.B osztályos, matematika-fizika tagozatos diákjaink vettek részt. Elvégeztük a kísérleteket tantermi körülmények között, majd a mikrogravitációs környezetben *Kapu Tibor* által végzett kísérleteit tekintettük meg.

Hogy néhány kísérletet említsek: beszélgettünk a Nemzetközi Űrállomáson való közlekedés lehetőségeiről, modelleztünk a fridge roverrel (mágneses kisautóval), megfigyeltük a slinky-rugó viselkedését, a szappanbuborékot a lágy cellák felszínén, a vízcsepp viselkedését. Vízcseppből hoztunk létre különböző optikai lencsákat. Megismertük a *Dzsanyibekov-effektust*, kipróbáltuk a gyro ball-t (giroszkópos csuklóerősítőt) is, melynek kapcsán felvetődik a kérdés, hogy az űrállomáson „Ki forgat kit?” Az utóbbi kísérletek mikrogravitációs változatát még nem hozták nyilvánosságra, kíváncsian várjuk az eredményeket.

Meglepő volt látni, mennyire másként viselkednek a legegyszerűbb dolgok is mikrogravitációban. Az eseményről a fotókat és a videót *Virányi Zétény* és *Jónás Ábel* 11.C osztályos tanulók készítették, köszönjük a munkájukat.

▪ *Petrusné Kizman Ágnes* fizikatanár

A Luther Márton Evangélikus Kollégium hírei

Újra ellátogattunk a nyíregyházi Evangélikus Nagytemplom templomkertjébe. Itt a szorgos kezek seprű, gereblye és kapa segítségével tisztává varázsolták a templom épülete előtti részt, valamint a kertet.

A teremtésvédelmi héten ismét ellátogatott hozzánk *Bakó László* nagykállói református lelkész. Szemléletes előadásában a teremtés bibliai megközelítéséről beszélt.

Ebben a tanévben is szerveztünk biciklitúrát. A hagyományoknak megfelelően Tokajba kirándultunk.

Kollégiumi diákönkormányzatunkat *Fojtovics Réka* és *Kelemen Fanni* képviselték a Kiskörösön megrendezett Országos Evangélikus Diákönkormányzatok Találkozóján.

Október 6-án megemlékeztünk az aradi vértanúkról. Az eseményt a kollégium ének- és zenekarának megható műsora tette különlegessé: gyertyafény mellett emlékeztek hőseinkre.

Szintén októberben került sor a Verébavatóra. A csapatoknak először a városban kellett tréfás feladatokat megoldaniuk, majd este a kollégiumban adták elő a mentoraik segítségével betanult

jeleneteket. Ebben a tanévben magyarországi városok (Budapest, Szeged, Siófok, Salgótarján) bemutatása volt a feladat.

Albertirsán, a koráléneklési versenyen *Puskás Jázmin* és *Hajnal Balázs* kategóriájukban ezüst minősítést kaptak.

Az evangélikus egyház könnyűzenei programjának keretében idén is workshopot tartottunk. Az Evangélikus Kossuth Lajos Gimnáziummal közösen megrendezett eseményen közel 50 diák vett részt egy igencsak hangos, ugyanakkor stresszoldó és örömteli doboláson.

Ebben a tanévben folytatódik az EPSZTI által indított Mustármag kollégiumi program, melynek keretében október végén háromnapos táborban vettünk részt Budapesten.

Szülői munkaközösségünk kulturális délutánt szervezett november 16-án. A diákok műsorral szolgáltak: néptáncosaink gömöri táncot mutattak be, a színjátszók rövid, humoros jelenetekkel

és verssel léptek fel, de szolgált ének- és zenekarunk is.

Helyesírási versenyünkön az első helyen *Seres Vanessza*, a második helyen *Tóth Noémi*, a harmadik helyen pedig *Marczi Zsóka* végzett. Ők képviselték intézményünket az idei tanév megyei és országos helyesírási versenyein.

A fiúcsoporthoz a nyíregyházi temetőben *Bessenyei György* író, továbbá evangélikus püspökök sírját gondozták.

▪ *Borza Tünde* kollégiumi nevelőtanár

BÚCSÚZÁS MAGERA JÁNOS BÁCSITÓL

„Jézus ekkor ezt mondta neki: Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz én bennem, ha meghal is, él; és aki él, és hisz én bennem, az nem hal meg soha.” (Jn 11,25-26a)

Mély megrendültség vesz erőt rajtunk, amikor ennek a gyönyörű templomnak a főhajójában annak a drága testvérünknek, *Magera János* bácsinak a ravatalát álljuk körbe, aki életének jelentős részét itt töltötte. Nem volt olyan hét, talán nap 30 éven keresztül, hogy ne lett volna ebben a templomban. Az, hogy ez a templom a tisztaságtól, a rendezettségtől ragyogott, az istentiszteletek, a kazuálék, egyéb alkalmak rendben lezajlottak, annak volt köszönhető, hogy szívügye volt Isten, és szívügye volt Isten Háza. Neki tényleg otthona, lelki hajléka volt ez a templom. Az ő életére valóban jellemző volt az a két zsoltár, amit így olvashatunk **„Uram, szeretem házaodat, ahol laksz, dicsőséged lakóhelyét.”** (Zsolt 26,8), és **„Egyet kérek az Úrtól, azért esedezem: hogy lakhassam az Úr házában életemnek minden idejében; hogy nézhessem az Úrnak szépségét és gyönyörködhessem az ő templomában.”** (Zsolt 27,4)

Szerette ezt a templomot, minden porcikájával kötődött hozzá és megadatott neki, hogy lakása bejáratából ráláthasson a templomra, és gyönyörködhesse benne. Ezért a legméltóbb hely, hogy onnan kísérjük el drága *János* bácsit, ahol életének jelentős, meghatározó részét leélte,

akit az Úr háza iránt érzett szeretet fűtött, aki innen nézhette az Úrnak szépségét, és itt gyönyörködhetett az Ő templomában. Amikor idekerültem Nyíregyházára, az elsők között volt *János* bácsi, akit megismertem. Szelídsége, kedvessége, mosolygós arca mindig hatással volt rám. Halála előtt néhány nappal is együtt voltunk. Örült az új, komfortosabb ágynak, s ez az öröm, jókedély – ha árnyaltabban is – kiült az arcára.

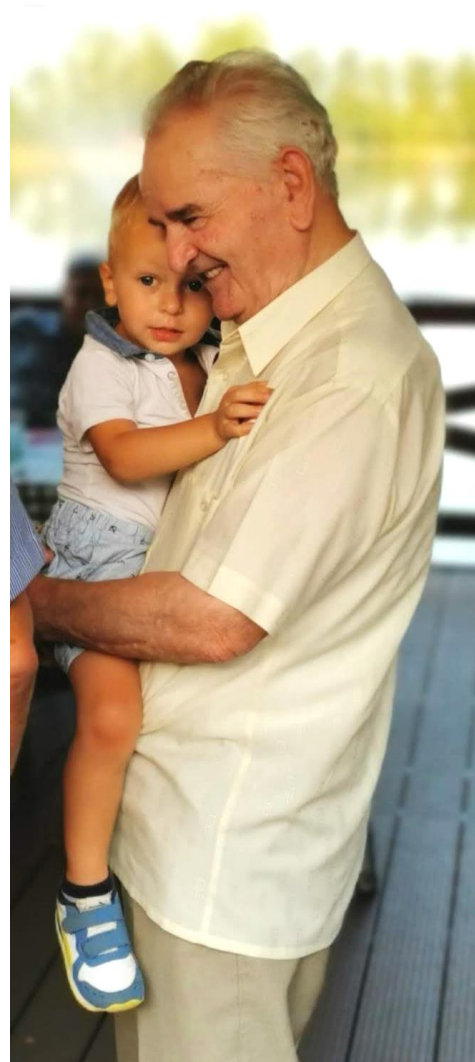
Rendszeresen jártam *Erzsike* nénihez és *János* bácsihoz látogatni. Együtt vettünk úrvacsorát, és mindig olyan nyugalom, olyan békesség, szelídség ragyogott az arcáról. Isten olyan jó természettel ajándékozta meg, hogy talán mondhatom: nem, vagy nagyon kevés haragosa lehetett, de inkább nem volt. Ő volt az az ember, akit úgy ismerhettem a 18 év alatt, hogy soha senkiről nem mondott egy rossz szót sem. Akik ismerhették, tudják, hogy ilyen volt. Alázattal végezte a dolgát, nem volt harag, nem volt hivalkodó, és mindenhol szerették.

Néhány nappal ezelőtt a Luther ház – ahol élt – egyik lakója hívott fel, s abban a néhány percben, amíg beszéltünk, annyi jót mondott róla. Miért? Mert szerette, becsülte a lakóközösség is. Különleges ember volt, különleges természettel, lelki adottságokkal. Amikor nála voltam, sokat beszélgettünk hármasban: *Erzsike* nénivel, *János* bácsival. Számomra felemelő, felüdítő volt minden egyes találkozás, beszélgetés. Az úrvacsorai közösség pedig mindig olyan megható volt. Az ostyát mindig félbe törtem, aminek egyik felét *Erzsike* néni, másik felét *János* bácsi vette magához, szimbolizálva az egymással és Jézussal való közösséget. Hiszen megadott nekik az is, hogy október 16-án lehettek 60 éves házaspár. Egészségi állapota már nem engedte meg, hogy a Nagytemplomban adjanak hálát, ahonnan elindultak 1965-ben, de milyen nagy ajándék, hogy megadatott nekik ez a szép kerek évforduló! Hálasak lehetünk ezért is Istennek!

Életüket nem kerülték el a mélységek sem. Olyan elevenen élt bennük a fiúk távoli vidékre költözése, majd elvesztése 26 év múltával is, hogy akár hányszor voltam náluk, a 389-es számú éneket el kellett énekelnünk együtt. Mikor a 3. versszakhoz értünk – ahhoz a részhez, hogy „Idegen tájakon jár gyermeked...” –, mindig könnybe lábadt a szemük. A veszteség, a bánat nem enyhült, de lányuk, *Ildikó*, unokáik, dédunokáik jelenléte erősítették őket, és enyhítették bánatukat.

Drága *János* bácsinak abban a kiváltságban lehetett része, hogy megismerhette *Jézus Krisztust*, és Ő lett az élete értelme. *János* bácsi ebben a gyülekezetben egyházfiként szolgált és gyönyörködött a templomban. Hitünk és reménységünk szerint ő már a mennyei templomban van, ahol nem egyházfiként van jelen, hanem Istent dicséri. Ő már ott gyönyörködik Istenben, azon a helyen, amit *Jézus* ígérete szerint elkészített neki.

Isten veled, viszontlátásra drága *János* bácsi!

▪ *Zsarnai Krisztián igazgató lelkész*

(Részletek a Nagytemplomban 2025. december 5-én tartott hálaadó istentiszteleten elhangzott igehirdetésből.)

KÉP VAGY A KERET? – KARÁCSONYI KÉSZÜLŐDÉS A GYEREKEKKEL

„Kép vagy a keret?” címmel tartottuk meg december 6-án, szombaton karácsonyi csendesnapunkat a gyerekek között. Karácsonyi énekeket énekeltünk, teafilterből hajtogatott csillaggal díszített képeslapot készítettünk, és finom tízóraival vártuk a gyermekeket. A testi táplálék mellett természetesen nem hiányozhatott az Ige lelki eledele sem.

A gyülekezeti teremben kb. 70 gyermek és felnőtt hallgatta a karácsonyi történetet: „Az Atya elküldte a Fiát a világ üdvözítőjéül.” Ez a kép, az igazi karácsonyi kép. Ez a karácsony lényege! Mégis sokszor a készülődés – sütés-főzés, ajándékvásárlás, a lakás és a karácsonyfa díszítése stb. – elvonja a figyelmet, és a lényeg háttérbe szorul. Pedig a Fiú Isten emberré lett, hogy felnőttként a Golgotán életét adja váltságul sokakért. Lássuk meg a keretben a karácsonyi képet: a Szabadító megszületett kb. 2000 évvel ezelőtt, és halála, temetése, valamint feltámadása által szabad utat készített nekünk az Atyához. **Hiszed-e ezt? Látod-e a keretben a karácsonyi képet, a karácsony igazi lényegét?**

„Az Atya elküldte a Fiát a világ üdvözítőjéül.” (1Jn 4,14)

▪ Hajagos-Tóth Katalin

* Köszönjük szépen a Vasárnapi Iskolai Szövetség által ingyenesen rendelkezésünkre bocsátott anyagot és szórólapokat!

ÁLDOTT KARÁCSONYI ÜNNEPET!

ANYAKÖNYVI HÍREK

Keresztelések: „Bizony az ÚR ajándéka a gyermek, az anyaméh gyümölcse jutalom.”
„Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy!”

Jámbor Zorka, Tóth László, Tóth Lili, Bellus-Petrus Rella, Kádár Dániel, Soltész Boglárka, Soltész Bence Péter, Szólláth Gergő, Belme Sára, Belme Lujza, Radnai Linett, Tomasovszki Éva Anna, Szabó Natália, Takács Máté, Kiss Emma Liliána

Felnőtt keresztség: Tomasovszki Emese Elina

Házasságkötések: „...Amit tehát az Isten egybekötött, ember el ne válassza.”

Kapin András és Kapin Kovács Dianna, Bellus Krisztián és Vona Kornélia, Balogh Miklós János és Petrimán Dorina

Halálozások: „Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg...”

Kovács Györgyné Demján Zsuzsanna (85), Zovát József (73), Dr. Páter György László (78), Szilágyi Szilárd (58), Schatz Lászlóné Henszel Ágnes (63), Gombos László Tibor (83), Balasa Józsefné Filó Julianna (84), Pálvölgyi Gyula Tibor (52), Rátz Péterné Sára Olga (80), Hajnal Sándorné Pradlik Julianna (85), Siska István (87), Kósa András (79), Szmolár János (76), Partiné Bodnár Judit (69), Garai István (70), Polgári János (61), Mátrai Lajos Pálné Kiss Ilona (83), Székelyhidi Zoltánné Kukucska Zsuzsanna (83), Fekete Zoltán (67), Bogár István László (88), Bors Győző László (83), Kukucska György (84), Magera János (89), Tomasovszky György (86), Szuhánszki Istvánné Gulyás Ilona (99)

▪ Összeállította: Horváth Csabáné

DECEMBER HAVI ELŐZETES

- ❖ **December 24-én**, szerdán 16 órakor **szentesti istentiszteletet** tartunk a Nagytemplomban a Túróczy Zoltán Evangélikus Általános Iskola tanulóinak szolgálatával.
- ❖ **December 25-én**, Karácsony ünnepén a Nagytemplomban 8 és 10 órától tartunk **ünnepi istentiszteletet**.
- ❖ **December 25-én** este 18 órától **ünnepi Zenés áhítat** lesz a Nagytemplomban.
- ❖ **December 26-án**, Karácsony második napján a Nagytemplomban 10 órától tartunk **ünnepi istentiszteletet**.
- ❖ **December 31-én**, kedden 17 órától tartunk **óévi istentiszteletet** a Nagytemplomban.

JANUÁR HAVI ELŐZETES

- ❖ **Január 1-jén**, Újév napján 10 órától tartjuk **istentiszteletünket** a Nagytemplomban.
- ❖ **Január 4-11.** Aliansz Imahét lesz esténként 18 órától a város különböző felekezetű templomaiban. A nyitó és záró alkalom 17.30-tól kezdődik.
- ❖ **Január 11-én**, vasárnap 10 órakor **Keresztelés vasárnapja** lesz Mandabokorban.
- ❖ **Január 19-25 között** **Ökumenikus Imahét** lesz esténként 18 órától a város különböző felekezetű templomaiban.

MÁRCIUS HAVI ELŐZETES

- ❖ **Március 2-6 között**, hétfőtől péntekig **Böjti sorozat** lesz a Luther téri Gyülekezeti házban.
- ❖ **Március 22-én**, vasárnap 18 órakor **Zenés áhítatot** tartunk a **Bach Mindenkinek Fesztivál** keretében a Nagytemplomban.

BANKKÁRTYÁS ADAKOZÁS LEHETŐSÉGE

Szeretettel hirdetjük a gyülekezetnek, hogy az ünnepi istentiszteletektől kezdve az istentiszteletek végén lehetőség nyílik bankkártyás adakozásra is. A déli kijáratnál elhelyezünk egy terminált, amelyen előre beállított összegek – 1000, 2000, 3000 és 5000 - és „egyéni összeg” közül lehet választani, és bankkártyával vagy akár telefonnal is lehet adományozni. Segítségként ott lesz egy hozzáértő testvér. Fontos hangsúlyozni, hogy ez csak egy további lehetőség, nem váltja ki a készpénzes adakozást. Azok számára szeretnénk könnyebbséget nyújtani, akiknek így praktikusabb.

▪ Zsarnai Krisztián igazgató lelkész

A **nagytemplomi** és **mandabokori** istentiszteleteket **élőben nem közvetítjük**, hanem utólag megtekinthetőek és visszanézhetőek:

- a nyiregyhaza.lutheran.hu és a mandabokor.lutheran.hu **weboldalakon**,
- a **Facebook** oldalainkon (facebook.com/evnyiregyhaza és facebook.com/mandabokor)
- valamint a **YouTube** csatornáinkon (youtube.com/MandabokoriEvangelikusGyulekezet és youtube.com/@nagytemplomnyiregyhaza).

Lelkészeink elérhetősége:

Horváth-Hegyi Áron: +36-20/824-2795

Zsarnai Krisztián: +36-20/369-2487

Kocsár-Kozma Anett: +36-20/824-3515

Zsarnainé Urbán Nóra: +36-20/824-9308

Ha hozzátartozója, ismerőse vagy barátja kórházba kerül, **kórházlelkészünk**, Melich Mihály elérhető a +36-20/824-2306 telefonszámon, vagy a μισι.melich@gmail.com email címen.

A Nyíregyházi Evangélikus Egyházközség Lelkészi Hivatalának címe: Luther tér 14.
Hivatalos órák: munkanapokon 9-17 óráig.
Tel: +36-20/368-9935

Gyülekezetünk bankszámla száma:
CIB 11100702-19861274-36000001
Figyelmébe ajánljuk gyülekezetünk honlapját: nyiregyhaza.lutheran.hu

Köszönjük a Hírmondóra szánt adományokat!

A Hírmondó legközelebbi számának tervezett megjelenési időpontja: 2026. március 29.

Lapzárta: 2026. március 16.

Szerkesztőbizottság: György Gizella, Joó Zoltánné, Márk Borbála, ifj. Nádas Zoltán

Felelős szerkesztők: Veczáné Repka Jolán, Zsarnai Krisztián

E-mail: nyiregyhazi.hirmondo@lutheran.hu

Kiadja a Nyíregyházi Evangélikus Egyházközség,
belső használatra, **ingyenes terjesztésben.**

Megjelenik háromhavonta. Készült: A Grafit Nyomdában 900 példányban.